

RELATIES → KINDEREN – OUDERS

Intro. → Vandaag hebben we drie lessen waarin Relaties centraal staan. Ik worstelde met mijn titel “ Relatie tussen kinderen en ouders”. Voor mijn gevoel hoort de titel te zijn → Relatie tussen Ouders en Kinderen.

Wiskundig gezien is de uitkomst van $4+2$ hetzelfde als $2+4$. Oftewel in beide instanties 6. Zonder → “is gelijk aan” teken, is de titel relatie tussen kinderen en ouders niet hetzelfde als relatie tussen ouders en kinderen.

Relationeel gezien is er voor mij een groot verschil. Ouders zijn er namelijk altijd eerst, zonder uitzondering. Pas later komen er eventueel kinderen in de gezinsrelatie. Kinderen kiezen in beginsel nooit de ouders. Kinderen worden geboren in een gezin en zijn voor langere tijd afhankelijk van hun ouders. Ouders zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen. Kinderen bepalen niet de kwaliteit van die opvoeding, maar dragen wel de vruchten en de lasten van de opvoeding die zij krijgen.

Tegelijkertijd zijn de ouders niet of niet volledig verantwoordelijk voor al de daden van hun kinderen, ongeacht de kwaliteit van de gegeven opvoeding. De wet neemt zowel kinderen als ouders in bescherming tegen uitwassen. De wet kan beide partijen op haar verantwoordelijkheden wijzen en dat zelfs bekrachtigen met tuchtmaatregelen. De Bijbel staat vol met voorbeelden van goede en slechte opvoeding, naar Gods richtlijnen. De Heer is vrij specifiek over bepaalde opvoedingsmethodieken. Deze komen echter niet altijd overeen met de methodieken die gangbaar zijn in onze westerse maatschappij en zijn soms zelfs in strijd met de richtlijnen die de wetgever stelt. Bijvoorbeeld Spr.19.18 ‘Kastijd uw zoon, wanneer er nog hoop is, maar laat u niet verleiden hem te doden.’ De regering en ook de plaatselijke overheid kunnen zich niet altijd vinden in een op bijbelse gronden geschoolde opvoedingsmethodiek. Het scholensysteem van vandaag valt totaal niet te vergelijken met bijvoorbeeld 2 generaties geleden. Een draai om de oren, een tik op de vingers etc. Het gezag van de leerkracht is totaal veranderd vandaag.

Hoe gaan wij als christenouders vandaag de dag om met een veranderende maatschappij? Is Gods woord misschien ook veranderd vandaag in vergelijking met het moment van schrijven? Zijn christen ouders oubollig als zij vasthouden aan Gods richtlijnen? Kan ik zelf bepalen wat vandaag nog geldig is en wat niet? Ik stel hier geen vragen om moeilijk te doen of om gewoon vragen te stellen, maar laat jullie in een notendop weten waar ik zelf als christenouder mee te worstelen heb. Ik laat de meeste vragen, die absoluut gesteld mogen worden, rusten vandaag, maar wil later nog graag een boompje opzetten met

geïnteresseerde christenouders.

Ik ben van één ding overtuigd: → Ik heb de waarheid niet in pacht, maar onze Here Jezus Christus heeft de waarheid wel in pacht en Hij zei dat Gods Woord de waarheid is. Indien ik de waarheid wil weten dan moet ik die zoeken in Gods Woord.

Wil dat dan zeggen dat er nooit problemen zijn in de relaties tussen Ouders en kinderen wanneer je Gods richtlijnen hanteert als fundament in de opvoeding? Natuurlijk niet. Wij blijven mensen en mensen maken fouten en slaan regelmatig de plank mis. Fouten kunnen echter altijd terug hersteld worden, indien beide partijen zich ondergeschikt maken aan Gods richtlijnen. Vergeving vragen, vergeving krijgen en vergeving geven zijn essentiële onderdelen bij de herstelling, de hereniging.

Mijn onderwerp “Relaties tussen Kinderen en Ouders” moet niet gedoceerd worden, maar voorgeleefd en doorgeleefd!

Dat doe je niet in één les of in één schooljaar. Dat doe je door een levenslang voorbeeld te zijn. Met vallen en opstaan. Met fouten, met correcties, met verbeteringen, met lachen en met huilen. Onder fijne omstandigheden, maar ook op die dagen dat je hard wilt weglopen van de verantwoordelijkheid die God jou als ouder gegeven heeft.

Er zijn misschien momenten dat jij jouw kinderen achter het behang wilt plakken. Laat me je gerust stellen, het overkomt elk ouderpaar wel eens. Dat gevoel gaat vanzelf over als het behangplaksel op is en de winkel juist op dat moment gesloten is. Dan valt er niets meer te plakken en moet je beginnen met bezinnen en herstellen. Een time out misschien.

Er zijn momenten dat jij jouw koffers wilt pakken en schoon genoeg hebt van die ouders die alles altijd beter weten en zeggen dat zij het beste met je voorhebben, maar dan toch, jouw wensen, naast zich neer schijnen te leggen. Oh was ik maar vast 18!!! Is een normale kreet in het leven van een puber. (En wanneer je dan eindelijk oud genoeg bent om te beseffen dat je helemaal niet altijd zo verstandig was als jij soms dacht, kom je vaak tot de conclusie dat je ouders niet zo stom waren als jij soms dacht tijdens die moeilijke opvoedingsmomenten!)

Bij dit alles kan ik maar tot één conclusie komen. God heeft mij gemaakt. God heeft een plan met de mens. God heeft een plan met mij. God heeft een plan met ouders en met kinderen en met hun onderlinge relatie. Eerst moet elke christen aanvaarden dat God de Schepper is en dat Hij verantwoordelijk is voor het menselijke rollenpatroon. God schiep Adam en vervolgens Eva uit Adams rib, een hulp die bij hem pastte. God gaf de opdracht om vruchtbaar en talrijk te zijn. (Gen 1:26-2:25)

Ouders en kinderen zijn dus al in de picture vanaf de 6^e dag van de schepping.

Ik wil vandaag in het kort stil staan bij zowel de ouders als de kinderen.

1. OUDERS →

God heeft man en vrouw verschillend geschapen en ook binnen het huwelijk heeft Hij voor elk een eigen taak ontworpen. Kinderen hebben er alle baat bij als christenouders Gods patroon uitleven. Ik vind de titel van echtpaar een mooie omschrijving. Een paar is pas compleet als het uit de juiste twee delen bestaat. Een paar kan niet uit elkaar gehaald worden want zij horen onlosmakelijk bij elkaar. Man en vrouw schiep God hen en zo heeft de Heer het altijd gepland.

De buitenwereld kan altijd voor de gek gehouden worden, maar je eigen kinderen weten precies wat er thuis afspeelt. Kinderen zijn nooit dom en zien precies hoe papa en mama met elkaar omgaan en wat voor een echtpaar zij vormen. Ouders dienen zich bewust te zijn van hun voorbeeldfunctie en te beseffen dat kinderen ongewild veel van het uitgeleefde rollenpatroon later meenemen in hun eigen relatie als ouderechtpaar. Los van het bijbelse patroon wat God ons geeft, krijgen kinderen eerst te maken met het voorbeeld dat de ouders hun voorleven. Ook binnen de plaatselijke gemeente heeft elk gezin een voorbeeldfunctie. Laten wij allemaal godvrezende voorbeelden zijn voor elkaar.

Psalm 127 vers 1 zegt: “Als de Here het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan.”

Wanneer je spreekt over ouders spreek je ook over grootouders.

Ps 128 begint met: “welzalig ieder die de Here vreest, die in zijn wegen wandelt” en de psalm eindigt met “opdat gij uw kindskinderen moogt zien.”

Laat dit ons dagelijks gebed zijn. Onderschat nooit de invloed van jouw voorbeeld op je kinderen en je kleinkinderen.

De ouders van Simson → Richt.13-14

De Engel des Heren verschijnt aan de vrouw van Manoach en verteld Haar dat zij zwanger zal worden en een zoon zal baren. Zij verteld het nieuws aan Manoach. In vers 8 lezen wij dat Manoach tot de Here Bid en hem vraagt de Engel nog een keer te sturen en hun te leren wat zij met de jongen moeten doen. God verhoort het gebed van Manoach en de Engel des Heren verschijnt nogmaals. De ouders willen de aan hun beloofde zoon naar Gods wil opvoeden. Toch zien we dat Simson tegen de wens van zijn ouders in een vrouw uit de Filistijnen wil huwen. In 14:4 lezen wij dat de ouders het gedrag van Simson niet snaptten, maar dat zij niet wisten dat het door de Heer beschikt was. Simson bezorgde zijn ouders

een hoop leed en toch heeft de Here hem bijgestaan en kunnen gebruiken om zijn volk te bevrijden. Ouders kunnen niet altijd alles overzien en zijn soms beperkt in hun waarneming en beleving. Soms duurt het lang voordat het kind terug verstandig wordt. Herken je het misschien?

De ouders van Samuël → Sam.1-2

Hanna is onvruchtbaar. Zij bidt de Here voor een zoon. De priester Eli zegt dat de Heer haar gebed zal verhoren en een jaar later krijgt zij een zoon. “Samuël”. Elkana haar man is op de hoogte van haar gebed en van haar belofte. In 1 Sam1:21-28 lezen wij hoe Elkana achter zijn vrouw blijft staan. Hij was niet betrokken in haar belofte, maar hij steunt haar wel in de uitvoering. Hij accepteert dat Samuël, nadat hij gespeend is, naar de tempel zal verhuizen om daar voor het aangezicht des Heren te gaan verblijven. Wat een voorbeeld naar de rest van het gezin en naar de omgeving. Samen brengen zij Samuël naar Eli toe. Wat een mooi voorbeeld van Godsvertrouwen en onderlinge eenheid tussen de ouders.

Leg het bij de Heer, ouders! → Lief, leed, vreugde, verdriet, pijn, onmacht, ongeduld, toekomstvisie, twijfel, onzekerheid, tekortkomingen, wrijvingen, hoop, verlangen, zonde, woede, tegenslag en overgave.

De ouders van de blindgeborene → Joh. 9:1-41

Vers 18-23 laat zien dat de Joden niet geloofden dat de zoon blindgeboren was. Zij vragen het aan zijn ouders. De ouders zijn bang voor de Joden en schuiven de verantwoordelijkheid door naar de zoon. Joh. 9:19-21 → “Is dit uw zoon, van wie gij zegt dat hij blind geboren is? Hoe kan hij dan nu zien? Zijn ouders antwoordden en zeiden: Wij weten, dat dit onze zoon is, en dat hij blind geboren is; maar hoe hij nu zien kan, weten wij niet, en wie zijn ogen geopend heeft, wij weten het niet; vraagt het hemzelf, **hij heeft zijn leeftijd, hij zal voor zichzelf spreken.**”

Niet alles is door de ouders op te lossen. De pampertijd blijft niet duren. Het moment om je kind als baby te behandelen gaat snel voorbij. Ouders hebben van God de taak gekregen om hun kinderen groot te brengen en vervolgens is het de bedoeling van de Heer dat kinderen uiteindelijk hun ouders verlaten en een nieuw gezin gaan starten. (Gen.2:24) Veel ouders zullen zich afvragen of zij ooit klaar zijn om hun kinderen los te laten in de wijde wereld. Veel ouders zullen zich misschien afvragen of hun kinderen de eigen verantwoordelijkheid wel aan kunnen. En toch komt er een moment van loslaten voor alle ouders. Loslaten gaat niet vanzelf. Het is een bewuste keuze die elk ouderpaar dient te maken. Geef de kinderen de ruimte om hun eigen levens te leiden wanneer zij het ouderlijk nest

verlaten hebben. Het komt de onderlinge relatie ten goede als ouders het kunnen opbrengen om zich niet te bemoeien met hun uit huis wonende kinderen. Wat misschien niet altijd eenvoudig in de praktijk wordt gebracht. Ouders zijn getrouwd met elkaar en niet met hun kinderen. Uiteindelijk is elke vader, elke moeder, elke zoon en elke dochter zelf verantwoordelijk voor hun eigen handel en wandel. (Ezech 18)

→ God heeft geen kleinkinderen! Enkel en alleen kinderen!

2. VADERS →

Efez. 6:4 → “En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.”

Mooie tekst en een grote verantwoordelijkheid. Niet elke vader is zich bewust van deze opdracht, maar als je dit eenmaal gelezen of gehoord hebt kun jij als vader niet meer doen alsof je neus bloed en de verantwoordelijkheid doorschuiven naar de moeder, de gemeente, de maatschappij, de school, het kind!

De Heer is duidelijk. Hij weet dat ik het kan en Hij vraagt mij niet wat ik er van vind, maar draagt mij op om verantwoordelijkheid te nemen. De Aktie komt niet vanuit de kinderen. De Aktie komt vanuit de vaders. Ik moet constant zoeken naar Gods methodieken in mijn opvoeding en tegelijkertijd rekening houden met mijn kinderen, opdat ik hen niet verbitter, maar hen juist leer om de tucht en de terechtwijzing van de Heer te omarmen in hun persoonlijke leven. Hebr.12:6-13 laat ons duidelijk zien dat vaders naar hun beste weten hun kinderen dienen te tuchtigen. Een mooie vergelijking met hoe de Heer elke christen tuchtigt. Ik ben geen politieagent, ik ben een vader die door God waardig wordt geacht om de verantwoordelijkheid in de opvoeding aan te kunnen en uit te voeren. Ongeacht wat mijn kinderen daar uiteindelijk mee gaan doen. Bij elke vader en bij elk kind zal de balans tussen opvoeding en verbittering anders liggen. Vergelijken tussen kinderen in hetzelfde gezin of met andere gezinnen is onmogelijk en altijd fout!

Denk aan de vader van de verloren zoon → Luc 15:12-32

De twee zonen zijn hetzelfde opgevoed, maar lijken totaal niet op elkaar kwa gedrag. Wat een pijn, verdriet, leed, schaamte en onrust veroorzaakt de jongste zoon in het leven van zijn vader en in het gezin. Na alle ellende die de zoon heeft veroorzaakt, vind hij uiteindelijk toch nog de weg terug naar zijn vader. De vader staat zelfs op de uitkijk en zijn hele verlangen wordt mooi uitgedrukt in zijn gesprek met de oudste zoon. Luc. 15:31-32 → “Doch hij zeide tot hem: Kind, gij zijt altijd bij mij en al het mijne is het uwe. Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want uw broeder hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden.”

Zo wil ik ook zijn als vader. Klaar staan voor mijn kinderen. Zelfs wanneer het lijkt alsof mijn rol uitgespeeld is. Zelfs als lijkt dat mijn voorbeeld niet gezien wordt. Zelfs wanneer het wachten mij lang duurt. God de Vader wacht immers ook op mij! Wacht ik ook op mijn kinderen? Ik ben de vader en niet het kind. Dan moet ik ook handelen als een door God aangestelde vader en niet als een puberaal kind!

Ik blijf altijd verantwoordelijk voor mijn eigen voorbeeld als vader. Het is geen functie die je aanvaard of aflegt. Wanneer je eenmaal vader bent geworden zul je dit altijd blijven

3. MOEDERS →

Denk aan het mooie voorbeeld van Eunike en Loïs. → (2 Tim.1:3-5) De moeder en grootmoeder van Timoteüs. Wat zou er van Timoteüs geworden zijn als hij niet van kindsbeen af de heilige Schriften had leren kennen? (Zijn vader nam deze taak schijnbaar niet op zijn schouders.)

Denk aan het voorbeeld van de oude vrouwen. → (Tit.2:3-5) Zij moedigen de jonge vrouwen aan om goede moeders en echtgenotes te zijn.

Denk aan het voorbeeld van Maria. → (Joh.2:1-11) Maria kende haar zoon. Zij vertrouwde hem en ondanks dat zij niet alles begreep gaf zij het juiste advies aan de bedienden op de bruiloft in Kana. → “Zijn moeder zeide tot hen, die bedienden: Wat Hij u ook zegt, doet dat!” vs 5

Denk aan het voorbeeld van Noömi en Ruth. → (Ruth) Een mooi voorbeeld van zowel moeder, schoonmoeder, schoondochter en oma. Een voorbeeld van doorzetting, gedeeld lijden, godsvertrouwen en toekomstvisie. Uit het huwelijk van Ruth met Boaz wordt de opa van koning David geboren. 4:17

Denk aan het voorbeeld van Lydia → (Hand.16:11-15) Zij was aanwezig op de gebedsplaats bij de rivier. Zij zocht de Heer en luisterde aandachtig naar de woorden van Paulus. Kijk naar de invloed die zij had op haar gezin.

1 Thess. 2:7 → “maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert.”

Moeders stoppen nooit met koesteren. Moeders zijn het zand van het gezin. Moeders zijn onmisbaar. Soms ondergewaardeerd, maar zonder moeder is een gezin nooit compleet en kan Gods plan voor het gezin niet optimaal tot bloei komen. Ook wanneer kinderen eerst hun eigen plan willen trekken en hun eigen fouten gaan maken is het belangrijk dat moeders op de achtergrond aanwezig blijven, opdat haar kinderen altijd terug kunnen komen voor moederlijke raad en gedeelde ervaring.

4. KINDEREN →

Efez. 6:1-2 → "Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam {in de Here}, want dit is recht. Eer uw vader en uw moeder – dit is immers het eerste gebod, met een belofte – opdat het u welga en gij lang leeft op aarde." (Mt.15:4)

Makkelijk gezegd, maar niet persé makkelijk uitgevoerd. Het is een moeilijke balans tussen gehoorzamen aan je ouders en je eigen horizonnen ontdekken. Ouders willen hun kinderen behoeden voor tegenslag. Zij willen voorkomen dat kinderen dezelfde inschattingsfouten maken, die zij zelf misschien gemaakt hebben in hun eigen weg naar volwassenheid, lang geleden! Ouders zijn niet dom aan het doen, maar soms overbezorgd en beschermend. Alhoewel dat niet altijd gemakkelijk te dragen is als puber en/of jongere op weg naar zelfstandige volwassenheid, is het logisch dat ouders hun kinderen willen bijstaan. Geef je ouders wat ruimte en respect en je zult zien hoe goed dat de onderlinge relatie bevordert.

Of je het wilt horen of niet, je blijft altijd een kind van je ouders. Mijn ouders zien af en toe nog steeds die kleine deugniet met flaporen als ze naar mij kijken. Mijn moeder koopt me nog elk jaar voor mijn verjaardag onderbroeken en T-shirts en ik ben al meer dan 30 jaar uit huis. Maar weet je wat! Ik zie de twinkeling in haar ogen en ik apprecieer het gebaar en erken haar gevoelens en ik ben niet te oud om respect te tonen voor mijn ma. Leeftijd speelt geen rol in het respect dat je hoort op te brengen voor je ouders. Je bent het misschien niet eens met de bemoeienis, maar dat ontslaat jou niet van het juiste ontzag voor je ouders. Uiteindelijk ben jij als jongere zelf verantwoordelijk voor jouw gedrag, houding, respect en toekomstvisie. Wanneer jij God betreft in jouw relatie met je ouders zul je zien dat er van twee kanten veel ten goede zal veranderen.

Kijk naar Sem, Cham en Jafet. → Gen.6-7 → Noach krijgt de opdracht om de ark te bouwen. Ik hoor geen onvertogen woord van zijn drie zonen en schoondochters. De ark wordt gebouwd en zij gaan er in.(6:22) (7:1,7,13) Denk maar eens na over deze situatie en wat jij zou doen als jij één van de zonen of schoondochters zou zijn geweest! Wie bouwt er immers een ark in the middle of nowhere? Wat zullen de burens wel niet denken?

Kijk naar de Here Jezus. → Lucas 2:51 → "En Hij ging met hen terug en kwam te Nazaret en was hun onderdanig. En zijn moeder bewaarde al deze woorden in haar hart." Wat een voorbeeld maakt Jezus op zijn ouders, broers en zussen? Welke herinneringen legt Hij in het hart van Maria?

Spr.3:12 → "Want de Here bestraft wie Hij liefheeft, ja, gelijk een vader een zoon, aan wie hij welgevallen heeft.

Spr.13:1 → “Een wijs zoon laat zich tuchtigen door zijn vader, maar een spotter luistert niet naar berisping.”

Spr.15:5 → “De dwaas versmaadt de tucht van zijn vader, maar wie de terechtwijzing ter harte neemt, is verstandig.”

Spr.23.22 → “Luister naar uw vader, die u heeft verwekt, veracht uw moeder niet, wanneer zij oud geworden is.”

CONCLUSIE →

Relaties zijn belangrijk. Relaties tussen kinderen en hun ouders zijn mee bepalend voor de toekomst. Maar boven alles staat de relatie tussen elke persoon met de Here God. Huwelijken vinden plaats. Er ontstaat een mooi gezinnetje. Kinderen worden groot gebracht. Maar uiteindelijk vliegt elk kind uit en gaan de ouders terug samen verder, zoals zij begonnen op hun huwelijksdag. En voor iedereen komt het moment om 't leven hier op aarde achter ons te laten.

Staan jullie klaar papa en mama? Staan jullie klaar kinderen? Staan jullie klaar om de Heer te ontmoeten? De Here Jezus heeft voor elk van Gods kinderen een woning bereid in het vaderhuis. (Joh. 14:1) Op dat moment vallen alle andere aardse relaties weg en blijft er enkel en alleen nog de relatie tussen elke christen met God de Vader over. (Matth.22:30)

2 Kor.5:1-2 → “Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist dáártoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft.”

Wat een mooie toekomstvisie. Laten wij elkaar bemoedigen in onze gezinsrelaties, in onze onderlinge relaties en boven alles in onze relatie met de Here God.

Ouders! weest de Heer dankbaar voor jullie kinderen. Zelfs als je niet het resultaat ziet wat jij hoopte te krijgen. Kinderen weest de Heer dankbaar voor jullie ouders! Zelfs als zij jullie onnodig betuttelen en jullie denken volledig in staat te zijn om jullie eigen boontjes te kunnen doppen.

Laten zowel de ouders als de kinderen het juiste voorbeeld geven aan elkaar. In goede tijden en in slechte tijden. Hebt elkaar lief met de liefde van de Heer. Ook als je in een ouder- kind relatie staat.

UITDAGING → Werk aan je relatie met God, dan werk je tevens aan je relatie met je ouders en/of kinderen.